

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคชาวไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคชาวไทย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๒๑/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคชาวไทย ดังนี้

นโยบายพรรคชาวไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

ชาวไทยเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศและเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคม ปัญหาคือ ความยากจน เหตุคือต้นทุนการผลิตสูงแต่ราคาผลผลิตต่ำ ประสบแต่การขาดทุนหนี้สินต่อครัวเรือนสะสมเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นปัญหาให้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

(๑) ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับโดยวิธีการเลือกตั้ง

(๓) ส่งเสริมการนำรูปแบบการปกครองแบบกรุงเทพมหานครไปใช้กับจังหวัดอื่นๆ ที่มีความพร้อม

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย

(๕) ส่งเสริมให้ระบบพรรคการเมืองมีความเข้มแข็งมีความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ และสามารถเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนได้ด้วย

(๖) ดำเนินการให้ข้าราชการมีจิตสำนึกในหน้าที่ในการให้บริการแก่ประชาชน

(๗) สร้างค่านิยมให้มีการยกย่องคนสุจริตหรือคนดี

(๘) ปฏิรูปกฎหมายต่างๆ และปฏิรูประบบการบังคับใช้กฎหมายให้มีความบริสุทธิ์และโปร่งใส

๒. นโยบายด้านสังคม

แบ่งหมู่บ้านออกเป็น ๓ ระดับ คือ

(๑) หมู่บ้านระดับหนึ่ง สามารถช่วยตัวเองได้ดีมาก

(๒) หมู่บ้านระดับสอง สามารถช่วยตัวเองได้ดี

(๓) หมู่บ้านระดับสาม สามารถช่วยตัวเองได้พอใช้

รัฐต้องสนับสนุนการพัฒนาหมู่บ้านระดับหนึ่ง ซึ่งมีความพร้อมมากที่สุดก่อน เพื่อให้ผลสำเร็จเป็นแบบอย่างแก่หมู่บ้านระดับสองและระดับสาม เพื่อหวังให้หมู่บ้านสองระดับหลังให้ความร่วมมือในการพัฒนา

ออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกสาขาอาชีพให้มีสวัสดิการ ขั้นพื้นฐานที่ดี คือ

(๑) การคลอดบุตร การศึกษาของบุตร ดูแลบุตรตั้งแต่แรกเกิด

(๒) จัดระบบสาธารณสุขปึกแผ่นขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

(๓) จัดสร้างที่อยู่อาศัยคุณภาพดี ได้มาตรฐาน ราคาถูก ให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ทั้งในเมืองและนอกเมือง

(๔) ส่งเสริมการกีฬาทุกชนิด เพื่อลดปัญหาสังคม

เงินอุดหนุนกองทุนเพื่อส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุและครอบครัวในชุมชน

(๑) เบี้ยยังชีพ คือ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปที่ยากจน เป็นรายเดือนทุกคนยกเว้นบางกรณี คือ ข้าราชการบำนาญผู้มีบุตรเป็นข้าราชการและคนรวย

เหตุผลเพื่อตอบแทนที่ผู้สูงอายุหรือคนชรา ได้มีส่วนร่วมเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจของชาติให้เฟื่องฟูมาจนถึงวันนี้

(๒) การเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ให้ถ่ายโอนมาเบิกจ่ายทางองค์การบริหารส่วนตำบล และให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละหมู่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ชราทุกคน

๓. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน โดยเน้นการพัฒนาคน เพราะคนคือทรัพยากรที่สำคัญที่สุด

(๒) จะจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนโดยรัฐ ในลักษณะให้เปล่าจนถึงระดับอุดมศึกษา

(๓) จะจัดการศึกษานอกระบบนอกโรงเรียน โดยเน้นการพัฒนาอาชีพและสายสามัญ

(๔) ส่งเสริมการศึกษากาตบังคับและขยายการศึกษากาตบังคับ โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ดังนี้

(ก) สายสามัญจนถึงชั้นมัธยมปีที่ ๖

(ข) สายอาชีวะหรือวิชาชีพจนจบหลักสูตร ๓ ปี

๔. นโยบายด้านแรงงาน

(๑) สร้างหลักประกันในการทำงาน

(๒) กำหนดอัตราโครงสร้างเงินเดือนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะ

ค่าครองชีพและภาวะเศรษฐกิจ

(๓) กำหนดสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้เป็นระบบเดียวกันทั่วประเทศ

(๔) สนับสนุนเสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างองค์กรลูกจ้าง

และองค์กรนายจ้าง

(๕) ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ

(๖) ให้ความคุ้มครองแรงงานเด็ก สตรี และผู้พิการทุพพลภาพอย่างเป็นธรรม

(๗) สร้างงานให้เพียงพอกับพลเมืองของประเทศ

(๘) พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือและส่งเสริมการศึกษา

สำหรับผู้ใช้แรงงาน

(๙) แก่กฎหมายแรงงานให้เป็นธรรมแก่ลูกจ้างและนายจ้าง

(๑๐) ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีหน้าที่ดูแลให้ความช่วยเหลือ
ลูกจ้างทุกสาขาอาชีพให้ได้รับความเป็นธรรมและสวัสดิการที่เหมาะสม

๕. นโยบายด้านการเงินการคลัง

(๑) จัดระบบบริหารสถาบันการเงินในประเทศให้มีประสิทธิภาพ ควบคุม
และตรวจสอบได้

(๒) ควบคุมปริมาณเงินที่ใช้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจให้เพียงพอและเหมาะสม

(๓) รักษาระดับค่าเงินบาทให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม

(๔) จัดระบบการจัดเก็บภาษีโดยอาศัยหลักความเป็นธรรม

(๕) ป้องกันการจัดเก็บภาษีมิให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี

(๖) จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้กระจายออกไปสู่ชนบทโดยทั่วถึงให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและภาวะเศรษฐกิจ

๖. นโยบายด้านการค้าและการลงทุน

(๑) ส่งเสริมระบบการค้าเสรีโดยผู้บริโภคต้องได้รับความเป็นธรรม

(๒) สินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ต้องควบคุมราคาให้อยู่ในระดับเดียวกัน

(๓) ขจัดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง ส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางการค้าเสรีเพราะการแข่งขันคือการนำไปสู่ความเป็นเลิศ

(๔) ดึงธนาคาร เพื่อให้สินเชื่อแก่ประชาชนที่ยากจนที่ต้องการลงทุนเพื่อทำธุรกิจส่วนตัวโดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน แต่เน้นที่การลงทุนต้องก่อให้เกิดรายได้และต้องควบคุมและตรวจสอบได้

๗. นโยบายด้านการเกษตร

ภาคการเกษตรกรรมของไทย คือ อาชีพหลักของประเทศ สามารถสร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศปีละจำนวนหลายแสนล้านบาท และสามารถรองรับแรงงานที่ตกงานจากภาคอุตสาหกรรมได้โดยไม่จำกัดจำนวน จะเห็นได้จากการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้

นโยบายการเกษตร มีดังนี้

การตลาดนำการผลิต ถ้ามก่อนว่า ตลาดมีใหม่ จะผลิตอะไร ผลิตอย่างไร และผลิตเพื่อใคร คำตอบคือ ตลาดมี สำหรับรองรับผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าวและอื่นๆ ต้นทุนการผลิตเป็นอย่างไร กลุ่มทุนใหม่ ผลิตเพื่อส่งออก เพื่อบริโภคภายในประเทศ และผลิตเพื่อสำรองยามฉุกเฉิน

กระทรวงพาณิชย์ รับผิดชอบการตลาด คือ

- (๑) รักษาตลาดเก่าให้คงไว้
- (๒) หาดตลาดใหม่เพิ่มขึ้น
- (๓) เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ต้องทำงานร่วมกับสถานทูตไทยที่มีอยู่ในประเทศนั้นๆ เพื่อแสวงหาดตลาดการค้าใหม่ๆ
- (๔) ประสานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารการตลาด เพื่อวางแผนการผลิต

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบการผลิตและแจ้งข้อมูลข่าวสารการผลิต ให้กระทรวงพาณิชย์ทราบเพื่อดำเนินการวางแผนการตลาด

เป้าหมายการผลิตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เน้นการผลิตอาหารปลอดภัยเป็นหลัก คือ

- ก. ผลิตเพื่อส่งออก
- ข. ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ
- ค. ผลิตเพื่อสำรองยามฉุกเฉิน

ปริมาณการผลิตส่วนเกิน รัฐต้องส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชอื่นทดแทน เพื่อป้องกันผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ

แบ่งพื้นที่ทางการเกษตรออกเป็น ๓ ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็นกลุ่ม คือ

(๑) พื้นที่ระดับหนึ่ง สามารถช่วยตัวเองได้ดีมาก และแบ่งออกเป็นกลุ่ม โดยคำนึงถึงพื้นที่ติดกันเป็นหลัก เพื่อวางแผนการผลิต และดำเนินการผลิต โดยใช้ระบบคิวซี คือ การทำงานเป็นทีมหรือระบบการลงแขกของคนไทยในสมัยก่อนเพื่อลดต้นทุนการผลิต

(๒) พื้นที่ระดับสอง สามารถช่วยตัวเองได้ดี และแบ่งออกเป็นกลุ่ม โดยคำนึงถึงพื้นที่ติดกันเป็นหลัก เพื่อวางแผนการผลิต และดำเนินการผลิต โดยใช้ระบบคิวซี คือ การทำงานเป็นทีมหรือระบบการลงแขกของคนไทยในสมัยโบราณเพื่อลดต้นทุนการผลิต

(๓) พื้นที่ระดับสาม สามารถช่วยตัวเองได้พอใช้ และแบ่งออกเป็นกลุ่ม โดยคำนึงถึงพื้นที่ติดกันเป็นหลัก เพื่อวางแผนการผลิต และดำเนินการผลิต โดยใช้ระบบคิวซี คือการทำงานเป็นทีม หรือระบบการลงแขกของเกษตรกรไทยในสมัยโบราณเพื่อลดต้นทุนการผลิต

เหตุผลการแบ่งพื้นที่ เพราะความจำเป็นขั้นพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ มีความแตกต่างกัน และพัฒนาพื้นที่ระดับหนึ่งก่อนเพื่อเป็นต้นแบบของพื้นที่ระดับสอง และระดับสาม

การชลประทาน น้ำคือปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่สุดทางการเกษตร แบ่งออกเป็น ๒ ระบบ คือ

(๑) ชลประทานระบบคลองส่งน้ำ คือ การส่งน้ำโดยอาศัยลำคลองเป็นหลัก ในการระบายน้ำ

(๒) ชลประทานระบบท่อ คือ การส่งน้ำโดยอาศัยท่อเป็นหลักในการระบายน้ำ

แหล่งน้ำและชลประทาน เป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐต้องบริการเกษตรกร
ในลักษณะให้เปล่า แหล่งเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง เน้นแหล่งน้ำเพื่อใช้ในชุมชน
มิให้ขาดแคลนน้ำโดยเด็ดขาด

เร่งแก้ปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร

เร่งสร้างชุมชนเกษตรกรให้เข้มแข็ง เพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ
โดยการจัดตั้ง

(๑) กองทุนส่งเสริมอาชีพโดยรัฐ เงินมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจ
ยุคปัจจุบันทุกรัฐบาลต้องการให้ระบบเศรษฐกิจของชาติเติบโตรุ่งเรือง แต่如果不ทุ่มเท
เงินทุนสนับสนุนคงไม่ประสบผลสำเร็จ

เงินกองทุน คือ เงินภาษีอากรของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชนและ
ได้ย้อนกลับมาสู่ประชาชนในรูปแบบของเงินกองทุนส่งเสริมอาชีพโดยรัฐ เพื่อสร้าง
อาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เน้นที่การลงทุนต้องก่อให้เกิดรายได้ ต้องควบคุมและ
ตรวจสอบได้ การจ่ายเงินทุกบาททุกสตางค์ต้องอยู่ในระบบหรือระเบียบแบบแผน
ของทางราชการ

รัฐต้องกระจายเงิน ซึ่งเป็นเงินลงทุนของรัฐในงบประมาณรายจ่ายประจำปี
โดยผันเงินไปสู่ชนบทให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านๆ ละ ๑.๒ ล้านบาท เพื่อส่งเสริม
อาชีพคนยากคนจนจะได้กินดีอยู่ดี มีมาตรฐานคุณภาพชีวิตสูงขึ้น

รัฐต้องชลอการลงทุนด้านอื่นๆ ที่ไม่กระทบต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
เพื่อนำเงินมาเข้ากองทุนให้ครบ ๑.๒ ล้านบาท เพื่อสร้างฐานรากของประเทศให้มั่นคง
ยั่งยืนถาวรตลอดไป

(๒) เขตอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตผลทางการเกษตรป้อนเข้าโรงงาน อุตสาหกรรมการเกษตร โดยมีเป้าหมายการผลิตเพื่อส่งออกซึ่งจะได้เงินตราต่างประเทศอีกทางหนึ่ง

(๓) ตลาดกลางประจำตำบล เพื่อเป็นที่จำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร และเพื่อระบายผลผลิตทางการเกษตรไปสู่เมืองใหญ่ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชน

(๔) โรงสีข้าวชุมชนประจำตำบล โดยรัฐให้การสนับสนุน เงินและการตลาด เพื่อแปรรูปข้าวเปลือกให้เป็นข้าวสาร เป้าหมายคือเพื่อการส่งออก เพื่อการบริโภคภายในประเทศและเพื่อสำรองยามฉุกเฉิน

บางตำบลอาจไม่ใช่โรงสีข้าว การที่รัฐจะสนับสนุนต้องคำนึงถึงสินค้าหลักในพื้นที่นั้น ๆ

(๕) การส่งออกข้าวสาร เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ต้องรับภาระการส่งออก โดยรับซื้อข้าวสารจากโรงสีข้าวชุมชน เพื่อช่วยเหลือชาวนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ราคาสินค้าเกษตร ต้องเป็นราคายุติธรรม คือเป็นราคาที่เกษตรกรสามารถอยู่ได้โดยมีกำไร

เร่งระบายผลผลิตทางการเกษตร ออกสู่ตลาดต่างประเทศโดยเร็ว ด้วยวิธีการเจรจากับต่างประเทศ โดย

(๑) การขายด้วยเงินสด

(๒) การขายด้วยเงินผ่อน

(๓) การแลกเปลี่ยนสินค้าต่อสินค้านี้ระหว่างรัฐต่อรัฐ

ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เพราะปุ๋ยอินทรีย์ให้ผลผลิตสูง ผลผลิตมีน้ำหนักและป้องกันโรคได้ เพราะต้นพืชแข็งแรง

ต้องทำให้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เป็นธนาคารของเกษตรกรอย่างแท้จริง คือ เงินทุนต้องเป็นของรัฐ ดอกเบี้ยอัตราต่ำ

หนี้สินของเกษตรกร ต้องจัดการแก้ไข เพื่อให้โอกาสในการยืดระยะเวลาการชำระหนี้ หรือพักชำระหนี้ ก็สุดแต่ความจำเป็นของแต่ละบุคคล

ปุ๋ยและยา การสั่งซื้อปุ๋ยและยาต้องสั่งซื้อในนามกลุ่มเกษตรกรโดยตรง ไม่ต้องผ่านองค์กรอื่นใด เพราะราคาจะต่ำกว่าท้องตลาด

ศัตรูของชาวไร่ชาวนา คือ หนูนา หอยเชอรี่ และโรคชนิดต่างๆ วิธีกำจัดโดยปลอดภัยคือ

(๑) หนูนา การกำจัดโดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ การไล่ล่าโดยสุนัข และใช้กับดักแล้วทำลาย นับว่าได้ผลระดับหนึ่งไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๒) หอยเชอรี่ งดการทำนาปรังสักระยะหนึ่งและระดมจับมาเป็นอาหารของสัตว์เลี้ยงปล่อยให้ดินแห้ง หอยเชอรี่จะตาย

(๓) โรคเพลี้ยชนิดต่างๆ ส่งเสริมให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพราะดินพืชแข็งแรงทนต่อโรคต่างๆ ได้ดี

การวางแผนการลดต้นทุนการผลิตที่สามารถดำเนินการได้ คือ

(๑) การย่อนยุค คือ พื้นที่ทางการเกษตรบางพื้นที่ต้องส่งเสริมเกษตรกรเลี้ยงวัว เลี้ยงควายไว้ใช้แรงงานแทนการใช้เครื่องจักรเพื่อลดต้นทุนการผลิต

(๒) ระบบคิวซี คือ การทำงานเป็นทีม หรือการลงแขกของเกษตรกรไทย ยุคโบราณนำมาใช้เพื่อวางแผนการผลิตและดำเนินการผลิต

(๓) ลดความชื้นในข้าวใช้สังกะสีทำโรงเรือนตากข้าว ลดความชื้นได้ดี ข้าวมีราคาและคุ้มค่า

(๔) แบ่งพื้นที่ทางการเกษตรออกเป็น ๓ ระดับ แต่ละระดับแบ่งเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้ระบบคิวซี ในการวางแผนการผลิต และการดำเนินการผลิต

(๕) ต้องทำให้ชาวนาขายข้าวสาร แทนการขายข้าวเปลือกให้ได้ โดยอาศัย โรงสีข้าวชุมชนประจำตำบล โดยรัฐให้การสนับสนุนการเงินและการตลาด และ รับภาระการส่งออกข้าวสารด้วย

(๖) ส่งเสริมอาชีพให้เกษตรกรมีรายได้เสริม

ตามแบบอย่างประเทศญี่ปุ่น ต้องทำให้บ้านอันเป็นที่อยู่อาศัยของเกษตรกร เป็นโรงงานย่อยๆ โดยนำงานไปแจกจ่ายให้ทำ เก็บผลงานพร้อมกับจ่ายเงินค่าแรง

ต้องทำให้เกษตรกรเป็นเจ้าขององค์กรธุรกิจร่วมกัน โดยการส่งเสริมให้ร่วมหุ้น และวางแผนบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ คือ

(๑) ร้านค้าประเภทอาหาร ขายสินค้าประเภทอาหารชนิดต่างๆ

(๒) ร้านค้าประเภทเครื่องนุ่งห่ม ขายสินค้าประเภทเสื้อผ้า

(๓) ร้านค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง ขายอุปกรณ์ก่อสร้างต่างๆ

(๔) ร้านค้าประเภทยารักษาโรค ขายยารักษาโรคชนิดต่างๆ

(๕) ร้านค้าน้ำมันของชุมชน วัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายน้ำมันให้แก่สมาชิก ดังนี้

(ก) ถ้าราคาน้ำมันสูงขึ้น จะขายน้ำมันให้สมาชิกในราคาต้นทุน โดยนำผลกำไรจากร้านค้าประเภทอื่นมาชดเชย

(ข) ถ้าราคาน้ำมันลดลง จะขายน้ำมันให้สมาชิกในราคาที่บวกกำไร บ้างนิดหน่อย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ คือค่าแรงงาน แต่ราคาต้อง ถูกกว่าท้องตลาด

น้ำมัน ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญรองจากน้ำ ต้องจัดหามาบริการให้สมาชิกเกษตรกรในราคาต่ำกว่าท้องตลาด เพื่อลดต้นทุนการผลิตและบรรเทาภัยเพื่อประหยัดน้ำมัน อันจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติโดยรวมอีกด้วย

(๖) ปุ๋ยและยา ปุ๋ยและยาถือว่าเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญของเกษตรกร ต้องจัดหามาบริการให้สมาชิกเกษตรกรในราคาต่ำกว่าท้องตลาด

๘. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ

(๒) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงโดยมีเงื่อนไขให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีนั้นแก่คนไทย

(๓) พัฒนาระบบสินเชื่อ เพื่อการอุตสาหกรรมและกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการส่งออก รวมทั้งจัดซื้อที่ดินว่างที่เป็นอุปสรรคในการส่งออก

(๔) ปฏิรูปกฎหมายเพื่อการอุตสาหกรรม และส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยการแยกเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามภูมิภาคให้สอดคล้องกับผลผลิตทางการเกษตร

๙. นโยบายด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม

พรรคชาวลีชานาไทย ได้ตระหนักถึงมลภาวะต่างๆ ที่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้สิ่งแวดล้อมต้องเสียไป เพราะชุมชนในเมืองหลายแห่งมักจะปล่อยมลพิษไปทำลายสภาพสิ่งแวดล้อมแก่ชุมชนที่อาศัยอยู่โดยรอบชุมชน โดยปล่อยมลพิษลงแหล่งน้ำลำคลองที่เป็นสาธารณประโยชน์ดังนั้นทางพรรคจะเสนอกฎหมายกำหนดมาตรการเพื่อรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม คือ

(๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ไม่สร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๒) กำหนดมาตรการขั้นเด็ดขาดต่ออุตสาหกรรมที่สร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) กำหนดมาตรการขั้นเด็ดขาดต่อชุมชนในเมือง ที่ปล่อยมลพิษลงแม่น้ำ ลำคลอง

(๔) กำหนดมาตรการป้องกันการปล่อยมลพิษลงแม่น้ำลำคลอง อันเป็น สาธารณประโยชน์รอบนอกชุมชน ชุมชนในเมืองใดฝ่าฝืนจะต้องรับผิดชอบตาม กฎหมาย

(๕) พรรคชาวยุโรปจะรณรงค์เพื่อให้ประชาชนคนไทยได้มีส่วนร่วม ช่วยกัน ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑๐. นโยบายด้านการสาธารณสุข ดังนี้

(๑) เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้ จะได้รับการรักษาพยาบาล โดยไม่ต้องจ่ายเงิน

(๒) ผู้ใช้แรงงานจ่ายเงินสมทบเป็นรายเดือน โดยหัก ณ ที่จ่าย ที่ต้นสังกัด ของผู้ใช้แรงงานเหล่านั้น และจะได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามสิทธิ ที่กฎหมายกำหนด

(๓) ข้าราชการประเภทต่างๆ มีสิทธิ์ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

๑๑. นโยบายด้านการทหาร

(๑) ส่งเสริมให้กองทัพทำหน้าที่ช่วยเหลือประชาชน

(๒) ส่งเสริมให้กองทัพมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๓) ส่งเสริมให้กองทัพมีอาวุธและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีศูนย์การศึกษา วิจัยค้นคว้าพัฒนาสร้างอาวุธ เพื่อทดแทนการสั่งซื้อจากต่างประเทศ

๑๒. นโยบายด้านต่างประเทศ

(๑) ยึดนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระและยึดมั่นในเอกราชอธิปไตย

(๒) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในแนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และไม่ก้าวท้าวอำนาจอธิปไตยซึ่งกันและกัน

๑๓. นโยบายด้านสิทธิมนุษยชน

(๑) คุ้มครองมิให้มีการกระทำหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๒) ปฏิรูปกลไกกฎระเบียบ แบบแผนทางกฎหมาย เพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

๑๔. นโยบายด้านการปราบปรามการทุจริตในวงราชการ

(๑) ป้องกันการทุจริตทุกรูปแบบ

(๒) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารในทางลับ

(๓) ดำเนินการอย่างเฉียบขาด และมีประสิทธิภาพ กับผู้ทุจริตโดยไม่ละเว้นขั้นตอนการดำเนินการ

(๑) ประกาศให้รางวัลแก่ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารการทุจริต พร้อมทั้งชี้แจงให้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารดำเนินการโดยทางลับ

(๒) ไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร และปิดเป็นความลับที่สุด

(๓) หน่วยงานที่รับผิดชอบการปราบปรามการทุจริตต้องส่งเจ้าหน้าที่ออกไปหาข้อมูลข่าวสาร ทางลับ ถ้าจริงต้องพิจารณาเรื่องเงินรางวัลและมอบให้ทางลับที่สุด

(๔) ตั้งหน่วยสืบราชการลับ ส่งไปหาข้อมูลการทุจริตและดำเนินการอย่างจริงจัง

๑๕. นโยบายด้านการปราบปรามยาเสพติด

ยาเสพติด ถือว่าเป็นภัยต่อเยาวชนของชาติเพราะเยาวชน คือ พลังของประเทศชาติในอนาคต

(๑) เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการค้า ยาเสพติด

(๒) ดำเนินการอย่างเฉียบขาดและมีประสิทธิภาพกับผู้ค้ายาเสพติด โดยไม่ ละเว้นว่าจะเป็นใคร

ขั้นตอนการดำเนินการ

(๑) ประกาศให้รางวัลแก่ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารการค้ายาเสพติดพร้อมทั้งชี้แจง ให้ผู้ให้ข้อมูลดำเนินการโดยทางลับ

(๒) ไม่เปิดเผยชื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร และปิดเป็นความลับที่สุด

(๓) หน่วยงานที่รับผิดชอบการปราบปรามการค้ายาเสพติด ต้องส่ง เจ้าหน้าที่ไปหาข้อมูลข่าวสาร ทางลับ ถ้าจริงต้องพิจารณาเรื่องเงินรางวัลและมอบให้ ทางลับที่สุด

(๔) ตั้งหน่วยสืบราชการลับ ส่งไปหาข่าวการค้ายาเสพติด ดำเนินการ อย่างต่อเนื่องไม่เว้นแม้จะเป็นข้าราชการด้วยกัน

ข้อบังคับพรรคชาวไร่ชาวนาไทย พ.ศ. ๒๕๕๓

เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานพรรคชาวไร่ชาวนาไทย และเพื่อให้การ ดำเนินการของพรรคสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะผู้จัดตั้งพรรคชาวไร่ชาวนาไทย จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชาวไร่ชาวนาไทย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียน การตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรคชาวนาไรชาวนาไทย”
ใช้อักษรย่อว่า “ร.น.ท.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “THAI FARMER PARTY”
เรียกย่อว่า “T.F.P.”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคชาวนาไรชาวนาไทย ใช้ดังนี้

ข้อ ๕ คำอธิบายเครื่องหมายพรรคชาวนาไรชาวนาไทย

เครื่องหมายพรรคเป็นรูปวงกลม ภายในประกอบด้วย

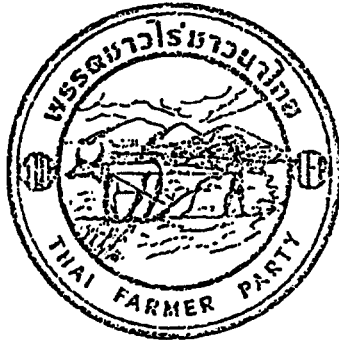
(๑) ไร่ ปศุสัตว์ชนิดต่างๆ ที่อยู่ตามเนินที่สูงบ้าง ต่ำบ้าง

(๒) ท้องนาและคนกำลังไถนา คือ การประกอบอาชีพทำนาของบรรพบุรุษ

ของคนไทยสมัยโบราณ

(๓) พื้นที่ไร่นา เป็นสิทธรมชาติ หมายถึง รากฐานที่มั่นคงของประเทศไทย
และชีวิตที่สุขสบายของคนไทยที่อุดมสมบูรณ์ด้วยอาหารทุกชนิด

ข้อ ๖ ทรายภาพเครื่องหมายพรรคชาวนาไทย มีลักษณะเช่นเดียวกับ
ข้อ ๔ แต่สีเดียว ดังภาพ

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคชาวนาไทย เลขที่ ๘๕/๒ หมู่ที่ ๓
ตำบลมะตอง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๑๘๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคชาวนาไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ
ให้เรียกว่า สาขาพรรค ชาวนาไทย โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดกำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรค มี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือ
ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็น
สมาชิก สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่บุคคลที่ขึ้นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติเป็นสมาชิกได้ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ขึ้นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้ที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้ไม่มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทย โดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๘) มีความเข้าใจในนโยบายพรรค ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

(๙) ไม่ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๑๐) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค และให้เลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ออกบัตรสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคน และต้องแจ้งเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเข้าเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นนั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ ตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติ

ดังกล่าว ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ เท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญสมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติตามวรรคแรกไปยัง ประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อ เลขานุการพรรค และมีผลเมื่อ หัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผล เมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับคัดเลือกจากพรรค ให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือ คณะกรรมการสาขาพรรค การเมือง หรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการ บริหารพรรคตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกที่ได้รับสิทธิดังกล่าวย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ ประชาชนเข้าใจ และยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(ข) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้ง หรือบกพร่องจนได้รับการตำหนิจาก คณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละ และพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของ พรรค จนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็น ผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน กรรมการบริหารพรรคทั้งหมด หรือ

(ค) สมาชิกสามัญของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดที่ขัดต่อสถานะ และการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาล รัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) ส่งเสริมสภาพภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญ และสันติสุขของปวงชนชาวไทย

(๓) สนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสม และตามฐานานุกรม

(๔) รับเรื่องร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) ส่งเสริมให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บนวิถีทางระบอบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธา และเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรค และประชาชนทั่วไป

(๒) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิก และประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้
ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝัง
สิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาวิชาชีพ
เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) เผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่าน
สื่อมวลชนตามที่มียงบประมาณเพียงพอ

(๖) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือฟังการอภิปราย
หรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มี
คุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัย
ที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืน
ระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศ
ของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อ
บุคคลอื่นที่ขัดกฎหมาย

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พื้่นำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกพรรคจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริม และจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) เคารพสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติตนและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้ามาเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงใจ

- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพ
ของพรรค
- (๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค
โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญ ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่
จำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคน แต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เกรียนุญพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของกรรมการบริหารพรรค ตามข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อนักพลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียดสให้พรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดไว้ตาม (๒) ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนมีเศษให้หัวหน้าพรรค เป็นผู้เสนอชื่อนักพลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรอง และผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี หรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรค และกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการขึ้นบัญชีแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน

ต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่แจ้ง

เหตุผล

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ตาม ข้อ ๒๘

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง

ทั้งคณะ

(๑๐) เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม เข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้ง

คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๕) และ (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่น อันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ หรือนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจ และหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุม

(๒) ออกกฎระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) อนุมัติและขุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๔) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษา คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๖) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๗) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมต่างๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๙) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำหรือชั่วคราว

(๑๐) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๑) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๑๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๓) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค หรือที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับพรรค

(๑๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรค และของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนดดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวมซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๑๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๑๖) ดำเนินการ และปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑๗) จัดหาทุน และคุแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารงานการเงิน และทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรค แต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติพรรค และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการของพรรค หรือ คณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรค ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบ และกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงต่อหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้

(๕) เภรัณยูภคพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออก หรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคได้ ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็น หรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับพรรคและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขานุการพรรค
- (ง) รองเลขานุการพรรค
- (จ) กรรมการบริหารอื่น

ทั้งนี้หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล และตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำ และมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบ และกำหนดแนวทางการบริหารของพรรคตลอดจนวางระเบียบด้านการคลัง และทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นส่วนต่างๆ ตามความเหมาะสม และให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้หัวหน้าพรรค ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสองคน กรรมการไม่เกินสามคน และเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงาน เพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุป ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของ รัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และ ต่อสาธารณชนหรือต่อรัฐสภา และรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชน
ในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิ
ของพรรค ผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคแล้ว
ย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็น และเหมาะสม
แก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการ
บริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระหู่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงานต่างๆ
ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษา และติดตามบทบาท
ของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค
อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรคโดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ
ผู้ช่วยสามคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดทำกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์ และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคและในช่วงการรณรงค์หาเสียง

เลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริหารในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร